

అంబేద్కర్

నయోజ్యోతిశ్చంద్

13654

శ్రీ కాళిదాసు ప్రాచీనము.

శ్రీ

గురునాథేశ్వరశతకము

శ్రీ యత శతావధాని

దోమా వెంకటస్వామిగుప్తగారు.

గ్రంథకర్త.

శ్రీరామచంద్రాయ నమః.

శ్రీ గుంటూరురీయందలి లిలకుపేటలో
శ్రీ శేష శ్రీగురువృత్తూరి గురునాథముగారిచే
ప్రారంభించిన శ్రీగురునాథేశ్వరి స్వామినిగూర్చిన

శ్రీ
గురునాథేశ్వరశతకము

శ్రీగురుభాగ్యవిద్యావాచస్పతి, శాహిత్యసంస్కృతి,
శతావధాని,

దోమా వేంకటస్వామిగుప్త గారిచే
వియ్యంబుబడి,

శ్రీగుంటూరురీయందలి స్తవ్యలగు
మహాకవి శ్రీ ఉప్పటూరి వేంకటపుష్పయ్యగారి
ప్రోత్సాహముచే

గుంటూరు ప్రజాకమలాక్షరకాలపరంగు ముద్రితమై
ప్రకటింపబడినది.

1925.

శ్రీరామచంద్రాయనమః

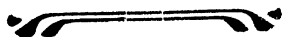
విజ్ఞాపనము.

గుంటూరుపురమునందుగల సత్ప్రయత్న పరాయణులలో కీ॥ శ్రీ॥
మ॥ రా॥ శ్రీ॥ ఉప్పటూరి గురునాథము గారు విఖ్యాతులు. వీరు వైశ్యులు.
వీరు గుంటూరుపురమునందు బ్రాహ్మణ వైశ్యులకు నన్న సత్ప్రములును , కన్య
కాంక్షానిత్యమై వేద్యకైంకర్యమును నేర్పాటుచేయించియున్న చోట్లనోచలిపం
దిళ్ల నియమించి , మంగళగిరి శ్రీనగసింహదేవాలయమునకు , నెల్లూరు
శ్రీరంగనాథదేవాలయమునకు గోపురకలకాగోపణ సేవలు గావించి యంతట
దానివనక సప్త సంతానంబులనుగొల్పి గురునాథముండి యందు తాడి
కొండసమీపమునగల రస్తాలకూడలియందు తటాకప్రతిష్ఠాజరిక బ్రాహ్మణ
వైశ్యోపనయనపోషణాదులను గావించి , భవనిక్షేపము గావించి శివాలయ
ప్రతిష్ఠాపనమునకై ప్రయత్నించుచుండిరి. అట్టితరుణమునందు దైవవిపాకమున
వారు కాలధర్మమునొందిరి. అప్పుడు సయితము తాము పూనినసప్తసంతాన
నిర్మాణావశేషమును బూర్తిగావింపఁ దమయన్న కొమారులగు మ॥ రా॥ శ్రీ
ఉప్పటూరి వెంకటపున్నయ్యగారిని నియోగించిరి. శ్రీపున్నయ్యగారు పిన
తండ్రిగారియిష్టానుసారముగా దేవాలయనిర్మాణముపూర్తిగావింపఁ బ్రయ
త్నించి, యందుకుఁబినతండ్రిగారిడినమొత్తము చాలకపోగా లోతక్కువతా
మునంగి గురునాథేశ్వరనామకతచ్చివాలయము పూర్తిగావించి కీర్తిప్రాప్తుల
యిరి. తద్గురునాథేశ్వరస్వామినిగూర్చి యీశతకము వ్రాయునందిగ్భము నాకు
ఘటించుట శ్రీపున్నయ్యగారిప్రార్థనమే. ఇందువలన నారిభాసాభిమానము
తేటపడుచున్నది. శ్రీపున్నయ్యగారు తమపినతండ్రిగారుపూనినసప్తసంతాన
ములను బూర్తిగావించి , స్వయముగాను వితరణప్రఖ్యాతులై జగదుపకా
రులై కీర్తిగాంతుగారే! అందఱికి భగవంతుఁడైనందకరుండగుగారే!

ప్రకృతము గుంటూరు, } దోమా వెంకటస్వామిగుప్త,
11—6—25. } కర్నూలు.

శ్రీరామచంద్రాయ నమః
శ్రీగురునాథేశ్వరాయ నమః.

శ్రీగురునాథేశ్వర శతకము.

ప్రార్థనాదికము.

శ్లో॥ శ్రీమద్ధర్మపురస్థపూర్ణజనతానందాతిసంపత్ప్రదం
జ్ఞానాంభోనిధిపాదగోత్రహృద్భూతార్క-బింబోదయం
సూర్యాగ్నిందువిలోచనం పశుపతిం కామ్యార్థసంసిద్ధయే
నందేహం శుభదం శివంచ గురునాథేశం జగద్వల్లభం ॥

శ్లో॥ ఉద్యస్కృత్యకరాశపాశయతదోరాకృష్యమాణాసుయు
ష్మార్కంజేయ ఉదగ్రఘోరవపుషే సూర్యాత్మజే బాలకే
నాహూతశ్చ సముత్థిత శృమనవక్షఃపీతసంపాటనో
య స్తం నామి శుభప్రదంచ గురునాథేశం జగద్వల్లభం ॥

శ్లో॥ భక్తాకారయుతేనవాఽపి సముదారస్వస్తుతిః కల్ప్యతే
తన్మాత్రేణ కృపానుషంగితమతిహృత్వాచ తం చింతకం
చర్చానాస్తి భవేత్స కోపి నితరాంసంపత్ప్రదో రక్షః
య స్తం నామి శుభప్రదంచ గురునాథేశం జగద్వల్లభం ॥

శ్లో॥ “నాహంజ్ఞానయుతో,ధనిస,నకలావా,న్నాతివిద్యాంచినో
నానాసేవకపేష్టితో నచ, పరందీనోఽతిదుఃఖాకుల
స్తన్మౌపాలయ! కింయశోమరవరీతౌప్రయత్నాదికా”
విత్తమృద్ధుది భావయామి గురునాథేశం జగద్వల్లభం ॥

శ్లో॥ వందామహేవిబుధబృందావనంతిపురసందీప్తవైశసహరం
మందాకినీవరపదాందోళికాయితజటం దానవాతిభయదం
కందర్పదర్పహరణం దుఃఖిభక్తజనసందేహశోషణకరం
సందీశగం ప్రమథసందోహసేవితమముందోష్ణశైలకులిశం॥

శ్లో॥ మురాసురాంతకాదిదేవపుంజవందితం పరం
పరాచికామనోహరం సమన్మనీశ్వరాకరం
గురుప్రకాండశంకరం తిక్మాటమధ్యమస్థిరం
సదా ముదాహ మాశ్రయామి సత్కృపాపరం హరం !

శ్లో॥ సమస్తపాపావనిభృచ్ఛతారం
జలేజవాద్యాశ్రితమోదకారం
వికారమూరం విమలప్రకారం
సదాభజేహం గురునాథదేవం ॥

శ్లో॥ యశ్చ యశ్చ మమ కష్టకారక
స్తస్య తస్య శుభసద్గుణానిచ
స్థాప్య మానసతలే నిరంతరం
పాహి మా మభవ ! పార్వతీపతే !

శ్లో॥ శంభో ! తావకజూటకోటరగళద్దంగాఝరీసన్నిభాం
నానాభావసమన్వితాం సుకవితాం ప్రాప్త్వా జగజ్జీవనం
కర్తుం యుక్తధనాసుకూల్యకలిత సత్పుండ్రితై ర్వేష్టితో
య స్తస్మా ద్భవదీయనిర్మలకృపాపాతోభవే తోజనః ?

శ్లో॥ భవే త్కవిత్వాతివిలాసమానితో
 భవే దమందేశ్వరతావికాసిణో
 భవ ! త్వదంచద్గణతా మపేత్య, కో
 భవే ద్విముక్తో భయకారిసంస్పృతే ?

శ్లో॥ దూషణకరదుర్దానవ
 శోషణ ! మునితోషణవృజినాకరసం
 భీషణ ! గంగానిలభు
 శ్లాషణ ! వందే భవచ్ఛరణయుగళం !

శ్లో॥ శ్రీమద్ధర్మపురమహా
 బ్రాహ్మీపేటాఖ్యవీధికాయాం యో
 గురునాథే నేడ్యస్తం
 గురునాథేశం భజామ్యహం భక్త్యా !

శ్లో॥ తన్మానితోష్పటనామృతం
 గురునాథాగ్రజసుతస్య వేంకటపు
 న్నార్యస్యార్యానాఞ్ఞో
 దీయా దానంద మతిక్మపాయుక్తః !

సీ॥ శ్లో॥ వరగర్తనగరార్య వైశ్యవర్తకజన
 ప్రకరరత్నాయితప్రాభవేణ
 దానధర్మక్రియానూనేన సప్తసం
 తానోరునిర్మాణతృణ

ఉప్పటూరికులార్జ్జవోడునాథేన స
 గురునాథపదభక్తితోషితేణ
 గురునాథవరనామసరసేన గుంటూర్పు

రే తిలకఖ్యాతిరీతిలిలిత

గీ॥ బ్రాహ్మపేటాఖ్యభాగ ఆరంభితాచ
 శివకరణివప్రతిష్ఠాపన విమలకృతి
 రసి తదీయావశిష్ట క్రియాకృతా త
 దగ్రజసుత వేంకటపున్నయాభిధేన॥

శ్లో॥ తద్భవ్యదేవాలయసుప్రవిష్ట
 స్సాంబాగణేశోక్షువిభావిభాసీ
 గురుప్రభావో గురునాథదేవో
 ముదావతూర్పురి శుభాన్వవాయం ॥

శ్లో॥ మాం పాలయానుకంపా
 కంపితహృదయేన దేవ ! నవమందార
 స్త్యందిమకిరందసుందర
 కవితా ! రచనోత్కవేంకటాఖ్యాకం ॥

శ్లో॥ ఏతచ్ఛుంద్రకళాప
 ద్యాంచన్మాలా భవే ద్విభూషా తే
 వృజనవృజిగిరిభంజన
 కులిశాయ భవాయచ గురునాథ ! శివ !

శ్రీ రామచంద్రాయనమః

శ్రీగురునాథేశ్వరాయనమః

శ్రీ

గురునాథేశ్వర శతకము.

శా॥ శ్రీహర్షంబగునాథదేశమున వాసిన్వన్నెయుంగంచియెం
తొపొల్పించిన గర్తపట్టణమునందు శ్రీమదుపహాసం
శాపారోరుయశస్కరుండు గురునాథాయుడుపూజింపఁగా
నేపుంజూపెడు నిన్నుఁగొల్తు, గురునాథేశా! జగద్వల్లభా!
శా॥ యత్పదాబ్జయుగానుషక్తమతిబ్రహ్మదుల్భవీయకీయాం
చత్పరమ్యముగాంచిమింతారో? యనన్యపాప్యతౌల్యంబు, త
త్త్వత్పదాబ్జయుగాబుఁగూర్చి రహిసేవంజేతు, వర్ణించెదన్.
హృత్పద్మంబునఁగొల్తు, భక్తి, గురునాథేశా! జగద్వల్లభా! 2
శా॥ ఆయుర్భీతినిజెంతజేరియు, మనంబందు భవద్ధ్యానముం
జేయంబూనుమృకండసూనునసువుల్ నీరేజమిత్రాత్మజుం
దాయట్లుక్కునసీడ్చి, లింగమునఁబ్రత్యక్షుండవై, భీతునెం
తేయాయంతకుఁజేసినావు; గురునాథేశా! జగద్వల్లభా! 3

మ॥ అలభస్మానురునంతదృష్టుడును వే ధ్యానింప, నవ్వానికీ
వెలమింగన్నడి, వానికోర్కీయదియెంతేవెక్కసంబయ్యునీ
య లలింబూనిననీదు భ క్తపరతంత్రానూనభావంబు నీ
యిల నగ్గింప నెవండు చాలు ? గురు ... 4

మ॥ దినముందాశతపంకజార్చనముభ క్తిస్మిక్కుజేయంగఁబూ
నినకంజాక్షుఁబరీక్ష సేయఁగ మదిక్ జింతించి, యా పంకజా
తనికాయంబుననొండుమాటి,యలపద్మాక్ష ష్టిపద్మార్చనం
బెనయంగొంటివి; దేవ : నీవు; 5

శా॥ జ్యోతీరూపుడవై జగన్నికరమందొప్పటి, యాబైటను
బాతిల్లంగఁజెలంగి, యోగిచయహృత్పద్మాసనాసీనతా
భూతింగాంచి, వివిక్తగోచరగుణంబుంజెంది పెంపొందునీ
వేటితొప్పఁగ నన్నఁబోవు; 6

శా॥ నీకు వందచముంబొనర్చెదను, నాణీశేంక్రవంద్యాంఘ్రి ప
ద్మా! కుందేందుతుమారహరధనశాంఘా! వాతభుగ్భూషణా!
అకాశోరుజటాకలాపశశీచూడాంఘ్రితా! శూలధా

రీ ! కైలాసనివాస ! దేవ ! గురునాథేశా ! జగద్వల్లభా !

మ॥ ధర తేరై, నిగమంబు లశ్వచయమై, తన్నేరువే చాపమై
సరసీజాక్షుడు బాణమై ఘోషపుడుం జ్యోవల్లియై, శారదా
వరుడే సారధయైచెలంగఁ ద్రిపుగాభంగోరుగర్వంబు భా
గురతంగాంచఁగఁజేసినట్టిభవదంఘ్నులకొచ్చి, యాంతర్యబా
హిరజాడ్యంబును బాపికొందు; 8

శా॥ “నిన్నున్నమ్మినవారి కెన్నఁడును రానేరావుకష్టంబు” లం
 చున్నిత్యంబును బెద్దవారలను నీళ్లొకంబునాలించి, నీ
 యాన్నత్యంబుదలంచితిఁ ద్వర మదిష్టువాప్తి సేకూర్చవే?
 యెన్నఁ నీకు సముండులేడు; గురు ... 9

మ॥ అసిధారావ్రతచర్యబోలిన పరీక్షాదేశముంగొల్పి, త్వ
 త్కసదాచంద్రతి వర్ణసంజలుకసందర్భాబుజ్జేకూర్చి నా
 వు సరోజాసనవంద్య! యిట్టివిషమంపుఁ శోధనన్నిల్చి, నే
 నెసఁగంజాలుదునా ? గిరీశ! 10

మ॥ జగతీబంధుఁడు హేళికన్నొకటియై, చంద్రుండువేటొక్క
 న్నుగఁబొల్పాటి, హుతాశనుడు నెకకన్నుంగాఁజెలంగంగ లో
 కగురుత్వంబునుగన్ననీవన, సరోగత్వోరుధీసత్ప్రభా
 దిగుణంబుల్ దయసేయలేవా ? 11

శా॥ తండ్రి! “భక్తులెల్లఁజాలఁగరుణాదార్యంబునకవారివౌ
 పేడగిజానిడుచుల్ హరించియును వేవేహోతు”వంచెల్లవా
 రండ్రొక్కఁ మఱి ఆచుడుల్ వినియునిన్నొందితిఁ ; నావియా
 తీండ్రంబాశంసులకహరింపు ! 12

మ॥ కలయన్నింటను, నన్నిరూపుల నెసంగంజాలి, యవ్వానిక
 వ్యలనేకాకృతి సంతెఱుంగబడ కొప్పొంటంగనై, సర్వవ
 స్తులలత్కరణమూర్తివీవు, ననుదృష్టంజేయవే? శూలధా
 రి ! లులాయాసురహరిణీప ! 13

శా॥ అంతాపేతనున్న నీతెఱుగుఁ దానాలోచనంజేసి, ను
స్వాంతంబాపునుతించుశౌరి ఘనుడై సర్వై; మఱి దావక్కి
నాంతోపేతత గన్నటున్నటఁ సే ను బ్రహ్మ చేటొందె; నీ
వెంతంచున్నుతియింతు? దేవ గురు ... 14

శా॥ "తల్లిందండ్రుడై వముంగురువుఁడభ్యంబీవె"యంచెన్నితా
ముల్లాసంబునఁబల్కు పెద్దనుడులే నొక్కింతయాలించి, నా
యల్లంబిత స్థిరంబుగాదు, మది నెంతో తెల్వి నేగాంచ న
స్మైల్ రీతులఁ బ్రోవుమయ్య 15

మ॥ ఒకవంకంధన, మొక్కట్యశము, నింకొక్కంట
సౌఖ్యంబు, ని

ట్లకలంకప్రమదప్రదస్థితుల నేఁపాటంగనుంజేసి, చి
క్కుక ముంగొల్పంగ, దాననన్ని సుకముల్ గూడన్ముదంబిచ్చునే
మి? కడు బాల విసంబువోలె 16

శా॥ ఓకైలాసనివాస! యోపశుపతీ! యోవిశ్వగమ్యాకృతీ!
శ్రీకంఠా! యథవా! భవాబ్ధితరణీ! చిన్నోదసద్రాపకా!
నాకేశాదిసమస్త భక్తనత! కంజాకంబకా జ్ఞాజ్ఞితా!
ఏకశ్రీకర! తే నమోస్తు? 17

మ॥ కనదుత్తుంగజటాభరంబునను వీరంగంగ జాల్వాల, మే
ననువారాశనభూషణంబులెసంగ భస్మానులేపంబు తె
ల్వినిగొల్పి, డమరుత్రిశూలకరతల్ లీల శివ గూడి, హః
యినిడఁ బొల్పెడినిన్నుగొల్తు గురునాథేశా! జగద్వల్లభా 18

శా||జ్ఞానశ్రీ||విషమాంబకంబునను సంసారాతిరేకవృద్ధ
 శ్రీసేతన్ విషమాంబకుందునిమి, కీర్తిజెంది, “కామారి”నా
 నైనన్ మేనసగంబు భార్యకును నీనైనాపు; నీలీల లే
 రేనండే) “ యిదమిత్థ ” మంచు? గురునాథేశా! జగద్వల్లభా||
 మ|| పునుకల్ పాములు భూష; లేస్తుచగుమంబుండాల్తు,

[వన్నంబుంబు

త్రైనుచిచ్చంబును గొందు; వింకమెయినర్థిబూదినిబూసికోఁ
 గనెడన్ మించెద; విట్టివీవఖిల భాగ్యంబుల్ దయంగొల్పుటే
 యెనయున్నీదువిచిత్రలీల; 20

మ|| తెలికొండ, న్దలిమేన నందుఁదెలిబూదింబూసియున్ దెల్లచం
 ద్రునిబూఁజేసియు, దెల్లయేరుజడలందున్నిల్పి, తెల్లెద్దన
 క్కిననీకుంగొఱచుకానె, తెల్లనగుసత్కిర్తి?న్నినుంగొల్వ, హా
 యిని దెల్పింగనసందియంబె ? 21

మ|| కడురూఁక్షేక్షణుడై యముండపుషలాఁగ్ బాశముం
 బూనియున్

విడువబోకత్వదీయవిగ్రహము రావే కావవే? యీశ యు
 చును నార్తు ధరణీసురార్భకునినొయ్య్ బ్రోవ,లింగాననీ
 వెనయం గన్పడినాపు; దేవ ! 22

మ|| యమవక్షుంబగలంగదన్నియునుభూమ్యాకాంతునింజేసిప్రే
 మముపెంపాఱుచుకండనూనుతలపైమవ్వంబుగాహస్తముం
 చి,మరందోర్తులనాయురున్నతివశ్రీలిచ్చునో దేవ ! నీ
 కె మతి న్నే నతులం బొనర్తు; 23

మ/తలపై గంగ యజుడు డుడ్డు వెలయ, నందంబై నతేనవ్యమొ
లకలుచగ్రడుక్ హసియింప, హస్తమును మార్కండేయు
శీర్షంబునం

దొలయంజేసి, భయంబువాఁపినకృపాప్రోద్భవస్మృతి మా
కెలమింగూర్చునుగాత ! దేవ ! గురు ... 24

మ॥ శివముంగూర్చుగ నీవు దక్షతను వేఁజెన్నాఁతినావంచు నీ
యవనిగొండలుపల్కి; రయ్యు, శివమేయాదీవు; సీవింక వే
శివముంగొల్పుగ సందియంబె ? నినునేజిత్తంబునందెంతు; శూ
లి ! విశేషంపు శుభమ్ములిమ్ము ! 25

మ॥ అమృతావాప్తికి దేవదానవులుక్షీరాంభోధిద్రచ్చంగ, లో
కములన్నింటిహరింపగల్గు విలయోగజ్ఞులికాభీలరూ
పముతో హాలహలంబుపుట్టగ భయభ్రాంతాత్ములవారిసీ
వె మహాప్రేమనుబ్రోచినావు ; 26

శా॥ జ్వాలాజాలజటాలమై యటు జగజ్జలంబుగాల్పొగ, నా
క్షేత్రంబెంతో విజృంభిలక, సురముఖుల్ భీతిన్నినుంజేర, నా
భీలాకారముదద్విషంబు గడువేవే నుంచినావయ్య స
ల్లలంగొంతున; నీలకంఠ !! 27

మ॥ “వెలిబ్రహ్మాండనికాయముండు, మఱిలోఁబెంపాటు
బ్రహ్మాండపం
క్తులు, కానక, విసమద్దిలోబయటనెందుంగానితేనుండఁగా
గళిమందుంచియు, నీలకంఠత జగత్కల్యాణసంధాతవై
యెలమింగూర్చితి విదైజోత; 28

మ॥ పరఁగఁ లోకనికాయమెల్లను భయభ్రాంతంబుగా, నల్లదు
 ర్భరబాధల్లుటిలోనఁ బాపగలదేవా ! నీవుమాబోంట్లబా
 ధరయం బేహరియింప నెంతయొ? కృపాతాత్పర్యముంగొల్పి,
 మా । కిరవుంగొల్పుమ ! మేలెసంగ; గురు ... 29

మ॥ పరమంబై తగుభక్తితోడనినుగొల్వఁ, జెందరానట్టి మే
 ధ్లరహింపన్పడ; పట్టినీకరుణయే లోకాకరానగదద
 స్ఫురణఁ మించెడి; నిన్ను వేఁడెదను, మాచొప్పుల్ విచారించిహా
 యిరయంబిమ్ము ! వెతల్మరల్చి; 30

శా॥ శ్రీనత్కిరఫణిభకన్నయముఖాక్షిణాశ్రితవ్రతమ
 స్తేనిన్నుగభజియింపనేర; ననునీమెతే గృపంబోవనా
 జానైమించెడివారిఁ బ్రోచుటొక హెచ్చా ? దీనతఁగన్నధీ
 హీనున్న దయఁజూచుటొప్పు; 31

మ॥ జగతీమండలజాలమందలి రజస్సంఘంబు, నిత్యవియ
 ద్భగణంబు, సకలాభివారికణముల్, తద్దఁరహిజేచ్చియెం
 చఁగ, నామొత్తముకన్నమించును భవత్సన్నత్యశీలాగణం
 బిఁగ నిన్నేరునుతింప నాను ? 32

శా॥ ఏమీనేరనివాడనై యెదియుయత్నింపఁబ్రమాదాధ్వగ
 శ్రీమత్తంగని, మంచివారలని పేర్కొన్నచు, గొల్పి, యో
 స్వామి! యేదరిదాఁపుఁగానక, తుదిస్వాంతయుండెంచి, ని
 న్నే "మే"లంచును జేరినాను; 33

మ॥ వరుసగా, “బ్రహ్మరమేశశంకరు”లనా బ్రహ్మేశ్వరనామంబులకై
 బారిసృష్టిస్థితిలీనకృద్గతులకై పూనంగనై నట్టి నీ
 తెఱఁగులగా వె?యిదెంచ, కజ్జ “లవియెం తేభిన్న” మంచెత్తుగా
 దె? గుణాధ్యా! యటలాభమేమి? గురు ... 34

శా॥ వేమాటల్ పనియేమి? “నీవెహరి, వీవేబ్రహ్మ, వీవౌదువీ
 వే, మాద్యత్సకలాబ్జ జాండములు నీవే, సర్వగా సర్వభూ
 తామందాకృతిపీ” వఱంచును, ద్వదీయాభ్యర్చనంజేయువాఁ
 డే మాన్యండగు; దేవదేవ! 35

మ॥ పారిజీవాకరముల్ త్వదాకృతిగణంబుల్, సత్యమిద్దానిఁదా
 నెఱుంగంజాలినవాఁడు జీవవిలతిఁ హింసించునే? “హింసక
 స్ఫురణంబెల్ల భవద్విదూరగుణ” మ౯ పొల్పేవివేకంబగుఁ
 తెఱఁగిద్దాని ఘనంబెఱుంగు; 36

మ॥ “జగమెల్ల భవదీయసంతతి” యటఁ సత్యంబుగ్రంథంబులం
 దుఁగరంబుంబయించి, హింసకయి యెన్నోయత్నముల్
 నేయువా

రిగుణంబేమనవచ్చు? సత్కరుణఁ బేర్చింబోలుయోగ్యత్వమే
 దిగన్ వచ్చు? బురానురారి? 37

శా॥ చంకంబూన, నయోసిచేవెగటునా? స్వర్ణాసిచేసౌఖ్యమా?
 నుంపందెంపగ నేదియే నెఱుఁడె, జంతువాతసంహారక
 త్వంపుకరీతి కిరాతయజ్జకృతులకై బర్హంగదాచాపు; లే
 యింపుంగూర్చినో నేనెఱుంగ 38

మ॥ తన, నెందోయొకరంభ, యెప్పు? కడుతాత్పర్యంబునాజేరునం
చును, సప్రాణి నొకండు సంపుటదియేచొప్పొకదా? దానన
మ్మనమందుకొనుకముండునా? సకలసామాన్యాశయంబున్నరీ
తినిసాఖ్యంబు చెలంగజాల; గురు ... 39

శా॥ నిన్నెంచక వలె, నీదుభక్తులను మన్నింపక వలె, లోకమె
ల్లన్నీరూపమటంచు జీవనికరోల్లాసంబుసంధింప య
త్నెన్నత్యంబున నుండగావలయు; గర్తవ్యంబులందివ్వితా
మెన్నంగాఁబడనొనుజాల; 40

మ॥ తనయుద్దేశము బాగుగానెసఁగి, యత్నంబెద్దియేజేయ, దా
ననులాభంబదిరాని! లేకెసఁగనీ! నల్పాటగా, దానినె
ల్లను నీకర్పూచేసి, యెప్పటికి హేలకసత్కృతుల సేయఁగా
నెనయుకొ జ్ఞాని; మృగాంకమాళి! 41

మ॥ ఇతరుల నిందయొనర్పనీ! కనలనీ! యెంతేని స్తోత్రంబుచే
సితగకొమెచ్చుఁగనీ! యవెల్లమదిలోఁ జింతింపకే స్వీయరీ
తితనన్నచ్చినయట్లు సేయునుగదా? ధీరుండు? దీవ్యజగ
త్త్రితయాధీశనతాంఘ్రిపద్మ! 42

మ॥ శివ! భక్తార్తినిబాఁప, కెంతయునుతిం శోకించు, మేలీక, యూ
క వెనంగ్రాలెడిలీలయేమిటికొ? భర్తా! భక్తునింత్రోవకు
న్నవిధి, నిన్నుయజుచిలాభమది యున్నా? సన్నతాసత్కృపా
తివికాసంబున నన్నుఁబ్రోవు! 43

మ॥ తెఱఁగుల్ నీవిదిచిత్రముల్ గద? హరా! తీటొప్ప నేవించి, యె
క్కరణిన్ని న్ను నుతించుమాకు శుభముం గావింపుమా! వేగ;ని
వ్వరుసం దామ సమేల? నామదిగడు బాధాగతిం జెందె; హా
యిరహింపంబొనరింపు! దేవ! గురు ... 44

శా॥ తల్లింద్రాడివిసేపు; నీతెఱఁగులై దైవాలుకు రల్లిదం
ద్రు; ల్లోకేశ్వర! కాన, వారలనొగింగొల్పబ్రయత్నించుటే
యెల్లంగార్యములందుమిన్న; యటుకా; యీభూమిదద్భక్తుల
దెల్లంజానటుబ్రోవు! దేవ! 45

మ॥ ఒకయి తేనియు లేదు, భూతపతి! మా యోగ్యత్వమెందేని; ని
యకలం కాదరణప్రకారమున నేయందందుమాన్యుల్ నితాం
తకృపం గాంచిరి; కాన, నీవయిపుడు సంతోషముం గొల్పుమా!
యిక నాలస్యమదేల నేల? 46

మ॥ “కటికల్ మే”లననొకటుప్రకృతి, దుష్కార్యస్థితి, దోషలం
పటతత్వంబు, బ్రతారణక్రియయునే పాటంగనై, తాము
పటయుక్తులగు ఘోషణంజలుపు నవ్వారే ధరాదేవులా?
యెటులొదు ధ్మినుగాంచకుండ? 47

శా॥ “వందే ధేందుకళాపరిష్కృతజటాభారాయ భావాయ, వా
తాంధఃపాలకకణాయ, భవతే ధర్మాస్థిరా”యేతివా
క్సందోహంబుం గొల్పువారిలకు మేల్చయ్యగనంజేతుప
ట్టిందు వేడితి నిన్నదేవ! 48

మ॥ ఇక నే నేమొనరింతు? “సర్వముఁదవ్విదేచ్చంబు, నా
భాగ్య” ము

చకళంకుల్ మహనీయులాశీనటులన్ స్వాంతంబునం దెంచనా
మొకరీతిదగ; నట్లుచేయుటయె యెంతోనాకునిప్పించు హ-
యికదా? లోకశరణ్య గణ్య! 89

శా॥ న్యాయాన్యాయవివేకమిమ్మునుకముల్పల్వాతినన్దప్తము
ల్వేయెనచ్చిన, మోదదుఃఖములు హృద్వీధి బ్రవేశింప, క
త్యాయత్తోరు ప్రశాంతిభావముఁ గృపాన్యాసార! యే
పాట! నీవే యీవే? వృష రాట్టురంగ! 90

శా॥ “ఉన్నా”వంచును, “భక్తబృందమునునీవుల్లంబునిండాటసా
ఖ్యోన్నత్యంబునుగాంచజేయు”దనినేనాలిం దియున్ వేదినా
నున్నట్లొకనిధర్మనంబుగను నాయుల్లంపుఁగోర్కొందగన్
దెన్నేర్పాటుగఁ జేయవేర? 91

మ॥ చిరసంపద్యుతుఁడుప్పటూరిసుకులక్షిరాంబురాశీండుఁడౌ
గురునాథాద్యుడు, గర్తపూర్ణిలయుఁడీక్షోణీస్థలిఁబల్నిరం
తింకీర్తిన్నిలుపంగ, సప్తవరసంతానంబులంగొల్పమేల్
తెఱఁగుంబూనెదవ్విదాశీతుండు; 92

మ॥ లలిశీసానకగోతుఁడుప్పటూరి గుర్నాథుండు, శ్రీకోశమా
లలనాధీశుఁడు, గర్తపూర్ణిలయుఁ, దుష్టసార్థితాద్యుండు
భాసురమారీతిని నీచుఁజేవఁజలిపె సొపాట; నాధీశు గు
ప్థిరకీర్తి వివరింతునీకు; 93

మ! ధరణింగ ర్తపురీవతంసమెసంగు దానా ఘనుల్ వైశ్యులు
 ప్తరివంశ్యులకల; రండుసోదరులుభవ్యులూరసింహార్యుడు
 న్గురునాథాఖ్యుడు నొప్పి: రెంతయువదాన్యుల్; వారు
 చిన్నపు బల్ । తిరపుందీనతగుండి రెంతొ 94

మ! సోదింజిన్నతనంబునండియును, వార్సుజ్ఞానులై, నర్తక
 స్ఫురణ దేశవిదేశకాల్యవివరంబుల్ గాంచియు, బేరముల్
 జరుప, స్మిక్మకుచేత ద్రవ్యమదిలక్షల్ చేర, నెంతేని ను
 సిరసంకదగినొప్పుటయ్యె; 95

మ! ఆరయు బేరములందు ధైర్యమున దీవ్యతాల్కల్యముల్ కాం
 చి, ముం
 దటికంజెరహినుంచ, గర్తపురిలో ధన్యోష్టూర్వంశ్యసో
 దరయుగ్మంబునుబోలు వారలరుదా తాత్పర్యమెంతేనినం
 దె రయంబు భువియందు; దేవ! 96

మ! ఇరువుద్ధీరు, లెసంగునిర్వారిగుణం, బిర్వుర్సదాదానత
 త్పరు, లిర్వుర్యశమిచ్చుధర్మమునుదాత్తప్రక్రియంజేసినా,
 ర్పొనినందుంగురునాథుడుండినపుడు బ్రాల్పందెధర్మంబుతో
 దిరహారీతి శ్రితుల్ నుతింప, 97

మ! ఇరువుచ్చేసిరిదానధర్మముల, నందీశ్రీకగుర్నాథు, డ
 బ్బురమానట్టుల వేనవేలుగవ్యయంబుంజేసె, దానుండిన
 పై రహిన్నిల్పక జీవితంబుపిదప హృద్యంబుగాజేసెను
 స్థిరధర్మంబులకేరుపాట్లు, 98

మ॥ అరయ్ శ్రీనరసింహభార్య యలమేలంబావతంసాబు; శ్రీ
 గురునాథాంగన రోశమాంబికయు నిర్గుర్భరలంబాళి భా
 సురధర్మాచరణాభిలాషి యలుగాసాంపొంది, బలకీర్తి
 దిరవశారీరిని గాంచిరుర్వి 99

మ॥ అనఘుండౌగురునాథధీమణి, యుదారాగ్రేసరుం దుర్విదే
 వనికాయం బుపసితముంజలిపె, విద్యత్సంఘముంబ్రోచె, వే
 ధననిక్షేపమును, బ్రహ్మసతులన్, ధర్మాన్న సత్రాళి, తా
 నెనయంజేసె నతండుపేర్ని 100

సీ॥ నాల్గరస్తాలశృంగాటక స్థలియందు

నింపుగాఁగనార మేర్పరించె

సుప్రకారంబుగా విప్రప్రేక్షణకయి

తగిన యేర్పాటుల నగడఁజేసె

తగసాధుతతికి సదావృత్తియమముల్

స్థిరమైరీతిగాఁ జెలఁగఁజేసె

బ్రాహ్మణావళి కార్యవైశ్యావళికినన్న

సత్రంబునిలువంగ సరవిగొల్పె

గీ॥ వెసను వాసవీత్య నైవేద్యపూజ

నంబులేర్పాటు గామించె డంబుమీల

నిలను జనులెల్ల బాగడుగ నింక నన్నొ

సత్కృతులగొల్పె గురునాథసరను; డభవ॥ 101

హా మలీయు

102

సీ॥ లలితమంగళశైలలక్ష్మీస్వసంహజే
 వాలయగోపురోద్వేలకలక
 నిర్మాణమును, మహిక్ విక్రమసింహప
 త్పురంగరాడ్డేహమునకు గోపు
 రకలకస్థాపనరమణీయకృతిఁజల్పి,
 'హరికృపాసత్పాత్రుడయ్యె, నింక,
 సత్తనంతాననిచయమందుఁగాసార
 ము, ధననిక్షేపంబు, భూసురప్ర
 గీ॥ పోషణము, నన్నసత్రముల్ పోనరఁజేసె
 విత్తమొత్తో కోకొల్లగా వెచ్చపెట్టి
 బీదలకు వేల్పుఁజెట్టుగాఁ జెరిమిగాంచి
 నట్టిజెగజెట్టి శ్రీగురునాథసెట్టి॥

103

మ॥ తగనింత నియమించునంత గురునాథార్యుండుత్వద్వివ్యప
 ద్ముగసాన్నిధ్యముచేరెఁ జేరునపుడుద్యోగింఁచెస్వీయస్వమున్
 జగతిన్ సంతతినప్తకంబు మఱి నంచద్ధర్మముల్ చాలహా
 యిగఁజేయన్ సహజాత్మజాతు,

104

సీ॥ సరగవసప్రతిష్ఠాపనకార్యంబు
 గూఢప్రతిష్ఠను గుధరచాప
 దేవాలయంబుఁ బ్రశిష్ఠించుటఁగృతిప
 ర్గిహాణంబును, నగ్రజాత

పుత్రుండు వేంకటపున్నార్యునియమింప

నాతండు చాలనుదారమాన

సమువచితృప్యధనమునకుఁదోడు త

నధనంబు వెచ్చించి, నవ్యరీతి

గీ॥ నల్లధర్మకార్యతతిప్రొల్లనసముఁ

గొల్పె, గొల్పుచునున్నాడు, గొల్పగలఁడు

పున్నయార్యుండు పితృభక్తిపూరితుండు

నవ్యభక్తాంగ ! శ్రీగురునాథలింగ!

105

మ॥ ఓడివే లాగురునాథధీమణి భవదృష్ట్యాంబు స్థాపనో

రుదశార్థంబిడిపోయె, నల్లపనికారొక్కంబు తక్వటచే

బదివే త్వొకటపున్నయార్యుడేక ద్రవ్యంబిచ్చినియాలయం

బెడ కానందముగాఁగొనూర్చె

106

శా॥ దేవా! యిక్కలికాలమందుఁ బితరుల్ దీపింపనిడ్డటి ధ

ర్మావిష్టక్రియలుజ్జగింపక పొనర్పంజూచు పుత్రాభియే

యేవీబంగనవచ్చుటండ; దయినన్ హృద్యంబుగానిట్లు భ

ర్మావిరూఢికిఁ బిన్నతండ్రి యడఁగానైనట్టి ద్రవ్యానక

క్షేవిత్తమ్మిడు వారలుండ, రటులేయేపాణినన్, దత్కృతి

శ్రీవిన్యాసులయందు నీమహితుడౌ శ్రీపున్నయార్యుండుభూ

మి వేద్యుడగుఁదవ్యత్కృపాకలనచే మీల్పంఁదల్కొల్పిస్వా

మి ! వేనాతనిజోపు మెప్పు

107

మ॥ పారిశ్రామికసన్నిధిని సరసిని బాల్యుటగాఁ జేసెన్ శ్రీ
గురునాథుం డటనది లేనపుడు బలే కుండంది రయ్యధ్వగుల్
మఱిశ్రీవేకటపున్నయార్యుడది పెంపందింపగా, మూఁడువే
లిర వాఁజేర్చి నిడంగఁబూనె 108

మ॥ లెగసత్కార్యముల్ జిహ్వాన్యలుగుణోదారుల్ పానర్ప ధనం
బుగడిది వ్యయముంబొనర్ప, ఖలు లేమోసాయ మెం తేనిజే
యఁగయత్నించినటున్ స్వలాభమునకై యాయాయభిప్రా
యముల్ తెగఁగొల్పొబ్బియతింతు చాల 109

మ॥ “ఖలులారా ! భువియందు మీ రుపకృతిం గావింపు”
డంచేసుగో

ర, లలిజర్గఁగనున్న కార్యములకు రంగంబుభంగంబుసం
ధిఁగాఁజేయకుడయ్య; యద్దెపదివేల్ ధీరావళి”యంచుసి
వెలమిందుష్టలకెల్లఁదెల్పు 110

మ॥ వెసమాయుంటికిమీరు వచ్చునడనేవి త్తంబు మాకిత్తురో?
వెసమాయుంటికి మేమువచ్చునడ నేవి త్తంబుమాకిత్తురో?
పసమీ’ రంచువచించు స్వార్థపరులేపల్కొట్టితింఁతెంతయో
నెసఁగందోడుగ ధర్మగీతి 111

శా॥ ఏమాటైనను సాయమీయరుగదా ! యేమాటయోపల్కిన
న్దామందుం గడులాభమంద నిది వాగ్ధాటిబ్రసారెంతరే?
స్వామీ! “లాభములేక నెట్టివఱదన్ బాట” డటన్ మాట యిం
జేమేకొల్పి యదాహరింతు! 112

మ॥ ఇతరుల కోరినదేదిగాని అదియెంతే వారికింగవ్వమా

స్థితిగానుండగనీ యొకింత యన మేల్వేయర్వ్వలాభము
ఖ్యతగాఁ జూచెద రట్టిపెద్దలను సాయంబీయఁగోరంగనే
నె తగన్నీకృపయున్నజాలు 113

మ॥ ఒకమాటన్ వచియుతుదేవ! భువియొద్దొప్పొత్తసతానస
ప్రకముజేసినపుణ్యశాలి, విలసద్వైశ్యావళిన్ లేడట
న్నకళంకుంగురునాథుఁడగెగనుకన్ “బ్రాహ్మకుండిత”డు
చిరమిచుం గురునాథమాళి 114

మ॥ ఇలయందొక్కొకగీము ముంగలను నెంతే బాగుచేయుగన
ట్టలగ్రామంబునకున్ శుభ బెసఁగు; నట్టుల్ దేశమంకుజనం
బులసంఘులు లొకంబొకండు, బెరిమిబూసంగనైనన్, గరం
బెలమిందేశముగాంచుగాదె 115

మ॥ పెరసంఘులులుమిచి, స్వీయవికలిన్ బెప్పుజెడజేయునన్
విరసత్వంబెదనూని, యన్యసమితుల్ వేసాడుసేయ భువిన్
బరఁగంగావలెనైకృ, మిన్నిభీదలేపాటంగరా”దంచు, న
తైఱగే “నేరికివారె యెరియ నునాతీరే”యలున్నట్లు సొ
ఘరుచుల్పొప్పనటంచుబ్రీతిమకొల్పాము గోరితా
మిరవోయుక్తిని గొందటాడు; 116

సీ॥ శ్రీమంగళగిరి లక్ష్మీనృసింహాలయ
గోపురకలశంబు గొల్పెనెవఁడు,

పారినివిక్రమసింహపుర రంగరాజ్ఞహ

గోపురశిఖరంబు గూర్చెనవడు,

విజయవాటిపురీ విమలాంతికేంద్రకీ

లాద్రిమతము నిల్పె నమరనవడు.

తాటికొండాభ్యర్థరణి శృంగాటక

తొడిగిందటాకంబుగూర్చె నవడు,

గీ॥ ఇంకను గన్యకా నై వేద్యహృద్యకృతిము

భోరుకార్యముల్ పొనరించి, యుద్విగీర్తి

గన్నయుష్టూరి గురునాథగణ్యకృతుల

నతనియగ్రజనుశుడు చాన్పాభిధుండు

పూర్తిగావించి, సుయశంబుబొందెనెలమి॥ 117

శా॥ శ్రీపున్నార్యుడుచేసినట్టిదగు స్త్రీశ్రీకంఠకేహప్రతి

పూపుణ్యపుష్కరిం దదన్వయముడత్సఖ్యాధ్యులున్దానుస

ద్వ్యాపాగాంచితలోకమాతనుకీర్త్యైశ్వర్యముంగాంచి పే

రేఘంగాత్రు భవశ్శృపాప్తి; 118

శా॥ శ్రీదైవాటగ్రంబున్నయార్యుడును, దచ్చిష్టాస్వవాయం

బునా

మోదంబొప్పజగత్సుఖోదయకృతిస్ఫూర్తికలసత్కీర్తిచే

మాదృక్సత్కవిమండలంబుతమసామంజస్యమెంచంగ, నెం

తేదామొక్కదు రిపుమీట 119

మ॥ వడిగర్భాతురరీతి శబ్దముల స్వల్పంబౌనటుల్నేర్చి, యా
 నుమలందాఁగడుగౌరవంబుగన నంతోకోర, వేఱొక్కఁడా
 నుమలన్నేర్వగ, నోర్పునేజనుడు? మాన్యుండట్టులంజేయునే?
 యెడసర్వత్రను మేలుగోరు; 49

మ॥ కడునడ్డంబగుపాటులన్ని పడియుంగానీ! ధురన్యాయపుం
 జెడుగుల్తొట్టయుఁగాని, తుట్టతుడిదాఁజేటొందియుంగాని, మూ
 ఝఁడుసత్పాశికే జెందనాశుభపుఁ డీకుంబాఁపయత్నించు; ని
 యొడఁగత్సజ్జను బోవనొక్కొ? 50

మ॥ ఒరులేసత్కృతినేనిజేయ, నదితామొక్కింత చేయంగలే
 నిరసాభాసపురీతినుండియును, దానింగూర్చి, వ్యాఖ్యానముల్
 జరుపంజూచుట చీడచెట్టుఁ బెనుఁకలావేదియుఁ జెట్టువే
 నెఱయంజేసెడిభాతిదోచు; 51

మ॥ బదుక వైద్యునికట్లు మొప్పుఁజనినకలాభించుగోదాన మం
 టదగ్గ, సత్కృతిపాడుసేయు నవియోనాడెంబులబల్లియుక;
 దుది నక్కార్యమెసంగఁ గీర్తితనకున్ గోరున్, జెడన్గర్తపై
 నెద వెక్రించును దుష్టుఁడెందు; 52

మ॥ సమతంబూని, సమస్తసత్కృతులనుంజల్పం, బొనర్పింప, డెం
 దమునందెంతయును సిహించి, పరవిశ్వాసంబునుంగాంచి, య
 న్యమహాలాభముగాంచి, తుష్టిపమచున్, దైవాటి, బ్రహ్మంబుని
 న్నెమదిన్ గాంచును, బ్రాహ్మణుండు, 53

శా॥ వేగిన్ లేచినదాదిగల్లలను వేవేబల్కి, యుద్ధావళిన్
 కేగంజేసియు, గూటసాక్ష్యముల నభిన్ గూయనై పాపవి
 ద్యాగణ్యాత్మలెయ్యయ్య, దానములకైయచ్చొట బ్రాహ్మణ్యమెం
 తేగాన్నిచిన, న్యాయమొక్కొ? 54

మ॥ పెటజాతుల్ జగమందుఁ గీర్తిగనఁగాఁబెంపాట, నేనీతులో
 పరగంజేసియొ, దొంగమైత్రిగనియొ, పల్కొలుమన్నించియొ
 విరసత్వంబులఁగొల్పియొ, భయమువేవేజూపియొ, వారిమే
 లెలయంజేయునె? బ్రాహ్మణుండు? 55

శా॥ నీతత్వంబును జక్కగానెఱుంగ యత్నింపంగనైయెఱయున్
 నీతత్వంబుగనుండి, కోపమది యెంతేలేక, యన్యోపకా
 రాతిప్రాభవ మొప్పి, లోకమునఁ గల్యాణంబుసంధింపనెం
 తేటిటొప్పును బ్రాహ్మణుండు; 56

మ॥ జగతింబర్వెడి జాతిమండలికినెఱచన్ సద్గురుత్వంబుఁజె
 దఁగదామర్హులమంచుఁ బల్కుఁగును లేనాడెంబునుం బాసియున్
 “జగతిఁ మంచితనంబులే” దనెడిభాషలే నాయమా? తామునీ
 తిగ మించం జగ మొప్పుగాంచు; 57

శా॥ వేమాటల్వచ్చియిగునేల? వినుమా! విశ్వేశ్వరా! బ్రాహ్మణు
 ల్పామూఁగ్యులుగ సత్ప్రవర్తనశుభప్రారంభసంరంభులై
 వ్యామోహంబులవీడినన్, బిడపనేపైవారికిఁ సాఖ్యమెం
 తేమించంగ నెసంగు, దేవ! 58

మ॥ మదిలోనమ్మిక కొద్దియన్యమతపున్ మర్యాదఁబూనంగనొ
 ప్పిదమే; పొట్టకు నాల్గుగింజలను వేవేజెంద వేతొమతం
 బుదగంజేరుటకన్నఁ దప్పెదియుఁదాఁబొల్పాటు నేశూలధా
 రి! దయామానితమానసాధ్య! 59

మ॥ స్వమతంబెంతయుఁజెడ్డటు, న్నమదుభాషావేషముల్బాగులే
 నిమతి, వేటుమతంపుభాషలను, దన్నీతిఁ మఱి వేసముల్
 ప్రమదంబొప్పగఁబూనినంతట నె మర్యాదాప్రకారం బెయ్య
 నె? మహిమింతురెవారు? దేవ! 60

మ॥ “తనదైనట్టి మతంబు దుష్ట”మనియున్, “దక్కొందుమే”
 లంచుదోఁ

చినచోఁగా, కిలఁబొట్టకన్యమతముంజేరన్, నిజంపున్మతం
 బునయందింక ననర్హతాప్తి, మఱినన్యబందుహాస్యత్వి. మి
 ట్లెనయంగావలదే, జడుండు? 61

మ॥ ప్రతితంత్రాంగనియుక్తసౌఖ్యవిషయప్రాగల్భ్యయుక్తంబు
 భా॥ రత హిందూమత; మిద్దిగాంచ, కెవరో “ప్రామాణ్య
 మేయొప్పదీ
 మత”మంచున్వచ్చియించినంత, బుధసన్మాయండుతదాభినమె
 త్తి, తగంజూడక వీడునొక్కో? 62

శా॥ ఏదేశంబున, నేమతం, బెటులఁ దానేఁపాఠినన్, సౌఖ్య
 మె॥ తేదైవాటి, విముక్తికిన్పథముల దీనిందునో? యట్లుజ్ఞా
 నోదరుల్ నియమించి, రార్యులధీప్రోచ్ఛండతి మించి
 నీధీరుల్ గతిమార్పవచ్చు; 63

శా! కల్లలేక, దయంజెలంగియు, ద్విషత్కాండతిగత్వబునుం
 బెల్లసద్గుణపూజ, మెందున రహింబెంపాటి, లోక బునం
 దెల్లమంచిమతంబటంచు, నెదితానేపాటునో? యద్దిరం
 జిల్లులోకమునందుఁ జాల; 64

శా! "నీరూపప్రభ, నాయువు, వరమతి, నీభక్తసంఘానకు
 జేరంజేయుదు వీ"వటంచు మదినింజింతితు, హాలాహలా
 హారా! కాలజయ! సమస్తవిదుదారా! ప్రోవుమా! నాకునీ
 వేరాది; క్షిణనేరులేరు: 65

మ! సుకమేని, మతిమఃఖమేనియును హెచ్చుంజెను
 నెవ్వఁడు, వా
 నికి స్వీయాభిమతంబు మిత్రతతికే తెల్పంగడుంగవ్వమా;
 నికనే, నెట్లుమహేశ! నీయెదురనాహృద్వ్యాకులత్వంబు తం
 డ్రడి! కటా! తెబ్బుదుఁ? బ్రోవుమివె; 66

మ! మిగులుండేవతలెల్ల భక్తుమతినెమ్మిజూచి, యవ్వానివై
 నగుణంబుల్ సరిపోయిన వరములన్ దామిత్తు; రీవట్లుగా
 క, గురుప్రీతినిమున్నెకోర్కులిడి పైగవ్వంబురాఁబాఁపికొం;
 దికనీకున్ సరిచేవులేరి? 67

మ! "ధనికుందీనుఁడొకండుచేరి, యచటన్ ధాన్యమ్ముచుంగోర, శ్రీ
 ఘనుఁడతండ్రిగి గాదె దీయువఱకుం గాలుంగనంబోయె దీ
 నునిప్రాణంబునురీతిఁ గోర్కులను నెంతోకాలమేగన్ గడిం
 ది నిడన్ లాభముగల్గునుక్కొ? 68

మ॥ తెలియంజాలనివాడ, నెడ్డెను, ననున్ దీనాతిదీనున్, గృహ
విలసదీతిని సర్వకామితముల వేసిచ్చి రక్షింపవే
యెలమిన్నిన్నిట లిన్నిపద్యములతో నేవేడితిం, దేవరా !
యిలసీ వేకద ! నాకుదిక్కు? 69

మ॥ కడుదీనంబుగ నేమియు దెలియఁగాఁ గానట్టి నేనీగతి
వడి నిన్ వేమచునుండ, సత్కరుణ నీభావంబునన్ రానిచో
బుడమిన్నీ విక నేరిఁబోఁచెదవు; శంభో! దీనరక్షాగురూ!
యిడునూ! మావగుకోర్కెల్లె; 70

మ॥ అడుగన్, దక్షణమిచ్చువాడెకద? చాత్రేగోసరుండుర్విపై
నడుగంగా నడుగంగనిచ్చు నతఁడా యట్లందునే కీర్తి? హా!
తడయంబోకుము! వేగబ్రోవుమిక; వ్యర్థంబైన యాయాలసిం
పెదలోఁబూనకు; మొక్కువాడ; 71

శా॥ నీవేదేవుడ, వేనుదాసుడనుగా నిన్నింత ప్రార్థింప, నో
దేవా! నావగుబోపజాలము లవ్వెన్నెన్ మనుంగాక, నన్
వేవేబ్రోఁచుట నీకుఁగృహ్యము; కృపాబ్ధి! దిక్కునాకికవే
తేచారొప్పురు; పార్వతీశ! 72

శా॥ ఎన్నోరూపములంది, యన్నిటనునీ వేఁపాటి, సర్వస్థితుల్
పన్నింపందనరాఁజునీ కెదియొసర్పొగవ్వమే ముందు? నో
సన్నిస్తంద్రదయావిలాస! కరము సంతోతితోఁబ్రోవుమా
యెన్నంజాల నిఁకేమిచాల, 73

మ॥ సుకమః స్తుభిముసామ్యభావముననే సుజ్ఞానితాఁగంచునో
వికలంబానొకొ వానిమానసము? తీర్థి సౌఖ్యమందున్ ముదం
బిఁకఁగట్టంబునయందుఁ జింతగనువారే దుఃఖభాగుల్; బుధా
దికకామ్యంబగు జ్ఞానమిమ్ము! 74

శా॥ అంబానాథ! కృపాంబురాశి! దయారాదా! మమ్మురక్షింపవా
పంబెంజాలశ్రమమ్ము నెమ్మదిని, దేనా! రావ! నీవేకదా?
యింబాప్రీతినినన్నుఁ బ్రోచుటకు నింకెవ్వరలు? లేరు హ
యింబెంపొందఁగఁజేయుమోయి 75

శా॥ లోకంబందుఁదగున్ విశేషముల నాలోచింప వేత్తేజన
స్తోకంబౌ శ్రమశూన్య; ఫలంబుకొఱ; యాచొప్పటసత్వంతసు
క్రీకప్రాభవదాయకత్వవమలాంఘ్రిద్వంద్వముం గొల్పెదన్
హేకంబాక్షునతాంఘ్రిపద్మ! 76

శా॥ ఎన్నోకల్పితి; నీకునుంగరుణరాదేనిన్, మతేనేమిసే
తు? న్నొన్నింతగవేడఁ, బోవఁదగు; లేదో? చాలకాఠిన్యముం
గన్నట్టి”ండనినీకు దూషణముగల్గబోదె? నామాటకే
తెన్నోయా; నదిలెక్కయొక్కో? 77

శా॥ నన్నుంజాలఁగఁగవ్వ పెట్టితి? ప్రమానాథా! దయావార్ధి! యా
నన్నుంబెట్టినబాధలిట్టి వనఁగా నాకుందరంబా? శరీ
రాన్నత్కృతశ్రమలున్, మనోవికలతల్, హాహాకృతులే మించగా
వెన్నోకొల్పితి; వయ్య! దేవ! 78

మ॥ తొలిసేవల్లమృతండు సూతినిమహాదుఃఖాబ్ధి నెంతేద్యుర
లలిదాఁటంబొనరించి, నాటనివినంగా లేద; యిక్కవడి
గలిగానక దయఁజూతువంచు నెదనెంచక మించెనే; కానియ
ట్లెలమిన్నీవొనరింపలేదు; 79

మ॥ ఖరపాపాకరశైల ఘోరకులిశా! శారీశ! రాకానిశా
కరుకుంజసితాభ్రదేహ! జలజాక్షబ్రహ్మయుఖ్యాన్వితా!
కరుణాపూరతరంగమంగళసుదృ కసంతృప్త సర్వాశ్రితా!
స్థిరతత్వా! నిగమాంతవేద్య! 80

శా॥ గంగాపూరఘనోత్తమాంగ! మదనాఖండోరుగర్వక్రియా
భంగా! పర్వతసార్వభౌమతనయా ప్రాంచశ్చవిత్రాంగ! వే
దాంగస్త్యుదయానుషంగ! పశుభాషాంగా! సితాంగా! మహా
ర్థింగాస్థిలఁగఁ జేయుడేల? 81

నా॥ జే! జే! సారసగర్భనందిత! దయాసింధో! జగద్రక్షకా!
జే! జే! దేవనికాయభీతిహరణా! జే! జే! ధరాధ్రాలయా!
జే! జే! జ్ఞాననిధే! సుధాకరధరా! శ్రీకాంతమిత్రా! వారా!
వజ్రకంఠిశిఁ; బ్రావవేర! 82

మ॥ జయ! గంగాధర! వైరిమండలహారా! సర్వసహభృద్ధరా!
భయసర్వస్వమదాపహరి! ఘనచాపస్ఫుర్జితక్రీవరా!
జయ! జంభాంతకవందితా! జయ! దనూబాతాధమాక్షేప! యా
దియుగావేద్యనిసర్గభావ! 83

శా|| “ఓ”యంచున్నినుబిల్వ, “నో”యనుచు మాఱుక్తింబసా
దిందితం

చో యుద్వేలకృపావిలాసక ! భవత్రోప్పిల్లాసలీలల్ బుధుల్
స్థాయద్రీతివచింతు; నాకనుభవప్రామాణ్యమేపాటలే
దే; యేయట్లానరింతు? దేవ! 84

మ|| పీలువంగాబహులిత్తువంట, శ్రీతుల్య వేమాఱురక్షింతువం
ట, లలిన్నీవలెదై వముంటయరుదంటారయ్య, యట్లయ్య, ని
న్నెలమింబల్పఱువేడియుంగరుణచే నేపాటవేమయ్య, హా
యిలగింపం బానరింపవేమి ? 85

మ|| తగఁబై యాకృతికెల్ల నెంతయుచు ముస్తాబై, ప్రజాసేవలే
మి? గుణస్తోత్రములేమి? కైకొనఁగనేమేలొనె? కారుణ్యభ
వ్యగుణశ్రీహృదయారవిందమున నేపాటంగనాఁగాదె య
కైతిఁగొప్పాటక లాభమేమి ? 86

శా|| ఏమోలే! “తమరే ముచాలవినమద్బృందంబమందంబుగా
నామోదంబుగనంగఁజేతు”రనివేనాలించియు, శంకరా !
వేమాఱున్నినుగొల్పినాడ; నయినక బెంపాటరక్షింపవే
మి?ముక్తి పొద ! దేవదేవ! 87

శా|| రమ్మానీకునమస్కరించెదను; వైరమ్మా? కృపాసాగ్రదభా
రమ్మా నన్నుననుగ్రహించుటకు బేరమ్మా ననుంజేర, దూ
రమ్మా నీకీలనానమస్కృతులుకారమ్మా విరోధత్వమ్మా ?
యిమ్మా నాకునుజ్ఞానశక్తి 88

మ॥ అనఘంబీశతకంబు నుప్పుటురివం శాంభోధిచందుగ్గిందున
 ధ్నుడౌ వేంకటపున్నయార్యుడొగిబోగితాహంబు
 గొల్పంగఁగం

దనవోల్గందిర దోమ వేంకటకనీంద్రచ్చాత్రిఁడెంతేని స
 ద్విసయంబొప్పు రచించె బ్రోవు 120

మ॥ వెసఁగన్నాల్పురవైశ్వదోమకులగోవిందాత్మజాగ్రేసరుం
 డ; సదుద్యద్వివిధావధానవిలసన్నైపుఁజ్ఞుడ౯, సాహితీ
 నిశదీకృతకృతివేంకయాఖ్యసుకవిన్; విద్యద్విధేయుండ, నన్
 ఫిరమాపేర్చినిబ్రోవు దేవ! 121

శా॥ దోషిన్, బాలబిభీషి కావితతికిం దుల్యంబు, బోదేవ ! మ
 ద్భాషారీతులు, నీరహింగన నశక్తత్వాన నిందించుటన్
 భూషింపుం జలుపన్ చొసంగులెసఁగున్, బూర్ణాదృతిన్
 మన్నధ! ద్వేషీ ! మన్ననచేసి ప్రోవు 122

మ॥ సరసక్రోధనవర్షమందునను జ్యేష్ఠఖ్యాతమాసాసితా
 దరషష్ఠిన్భృగువాసరంబు, గ్రహచంద్రబ్రహ్మభూసంఖ్యవ
 త్సరపుణ్ జూన్ పదిరెండుగాఁదగిన ప్రాంచత్పణ్యమొప్పా
 టునాఁ

డరుదై గుంటురిబాడిపేటను ద్వదీయంబాప్రతిష్ఠాపన
 ఫిరసత్కార్యమునుప్పుటూరి సుకుల శ్రేష్ఠుండుపున్నాభిధుం
 డిరవా పేర్చినిజల్పె, దేవ! గురునాథేశా ! జగద్వల్లభా ! !

కం॥ శ్రీగ ర్తపురీనిలయా

భోగివలయ! కువలయహితపుష్పా ! విజయా

భోగశ్రీకర ! సదయా

త్మా ! గిరిజాంబాసనాథ ! హర గురునాథా !

124

ఫ ల శ్రు తి .

కం॥ గురునాథేశ్వర శతకము

వరమతిఁజదివినను, వినిన, వ్రాసిన, వారిక

గురుతరముద మందించుక

గురునాథేశ్వరుఁడు మిగులఁ గూరిమితోడక.

గ ద్య ము.

ఇది శ్రీకుంగభద్రాతీరవిరాజమాన కందనవోల్మందిర శ్రీరామచంద్ర

పరమాత్మపాదారవిందమరందపా నేందిందిరాయమానమానన

దోమ గోవిందాఖ్యాయ వైశ్యశ్రేష్ఠ జ్యేష్ఠాత్మజాంధ

విద్యావాచస్పతి, సాహిత్యసరస్వతి, శతావధాని

దోమా వేంకటస్వామిగుప్త ప్రణీత

గురునాథ శతకము

పుట.	పం క్తి.	తప్ప.	బిప్ప.
విజ్ఞాపనము	12	శివాలయ	శివాలయ
4	16	కవితా! రచ	కవితారచ
14	18	ధర్మా	ధర్మ

